

Újlaki Hangok

Adventi programok

RORÁTE szentmisékkal segítjük az adventi lelki felkészülést minden hétköznap reggel ½ 7-kor, kedden gitáros, szombaton gregorián a hét többi napján népénekes szentmise lesz.

ZSOLOZSMA

Advent keddi és pénteki hétköznapjain együtt imádkozzuk a laudest 7 óraker, vasárnap este ½ 6-kor a vesperást.

TRIDUUM

December 5-6-7-én (péntek, szombat, vasárnap) lelkipapok által tartott beszéd-sorozatot tart templomunkban Jelenits István piarista atya. Az elmélkedések az esti 6 óraker kezdődő szentmise keretében lesznek.

SZENT KENET

December 7-én, advent 2. vasárnapján a ½ 11 óraker kezdődő szentmisén a szent kenet közös templomi felvételére lesz lehetőség. A testi-lelki betegeket megerősítő szentség felvételére előzetesen jelentkezni kell a sekrestyében. A betegek kenetét András atya szolgáltatja ki.

KARÁCSONYI VÁSÁR

December 14-én, advent 3. vasárnapján a Hit és Fény Műcses közössége karácsonyi vásárra hív a Szent Erzsébet hittanterembe. A játékonysági vásáron a fiatalok által készített ajándéktárgyakat lehet megvásárolni, valamint betekintést nyerhetünk a közösség életébe és Jean Vanier lelkiségébe. A bevételt az intézetben élő értelmi sérültek megajándékoztatására fordítják. Szervező: Udvarny Anna.

LELKINAP

December 20-án minden korosztály számára lelki napot tartunk a hittantermekben Ferenc atya és László atya vezetésével.

KARÁCSONYI HANGVERSENY

December 20-án, szombaton az esti szentmise után a Sárkány Boldogasszony Kórus karácsonyi hangversenye Tóth Miklós Zsolt karnagy vezetésével.

GYERMEKEK KARÁCSONYA

December 22-én, hétfőn du. ½ 5-kor a Szent István hittanteremben karácsonyi pásztorjáték előadása és a gyermekek megajándékozása. A program szervezője: Lasetzky Krisztina és Kovács Bernadett.

IDŐSEK KARÁCSONYI MEGAJÁNDÉKOZÁSA

December 14 és 24 között megajándékozunk plébániánk idős testvéreit. A Szent Erzsébet játékonysági est bevételéből csomagokat készítünk. A csomagokat a plébánia fiataljai viszik az idősekhez. A megajándékozás szervezője Raisz Ildikó.

CSALÁDOK ÜNNEPE

December 28-án, Szent Család vasárnapján szeretettel várjuk jubiláló családjainkat, vagyis mindazokat, akiknek a házassági évfordulója ötten osztható. Ezen a vasárnapon a ½ 11-es misén vendégünk lesz Újlak korábbi plébánosa, Mester János atya, aki karácsonykor tölti be 80. életévét. A mise után agapé lesz. Szervező: Raisz Ildikó és Harmat Péter.

Ádvent

Isten eljövételére való várakozás ideje és öröme

Néhány évvel ezelőtt egyik lelkipásztor ismerősöm mesélte, hogy ilyenkor karácsony előtt meghívták az egyik állami iskolába, hogy beszéljen a gyerekeknek az ünnepről. Mit jelent a karácsony? Ismerősöm mielőtt elkezdte az előadást, megkérdezte tőlük, hogy számukra általában mit jelent egy ünnep, hogyan is szoktak ünnepelni? A gyerekek nagyon nehezen tudtak válaszolni a kérdésre. A legtöbben az ünnepet rendezvényekkel hozták kapcsolatba. De volt olyan gyerek is, aki azt mondta, hogy ő nem is tudja igazából mi az ünnep. Nincs testvére, édesapja és édesanyja sokat dolgozik. Ő egyedül van, magányos, és nem tud örülni, nem tud ünnepelni.

Most, ádvent elején talán érdemes önmagunktól is megkérdezni: Mit jelent számunkra az Ádvent, hogyan tudunk a harmadik évezred első évtizedében karácsonyra készülni. Ha az ádventi szentírási szakaszokat olvassuk, akkor megtudhatjuk, hogy a vallásos ember számára az ünnep nem emberi rendezvény, hanem annak felfedezése, hogy **Isten közeledik felénk**, találkozni akar velünk, meg akar születni bennünk. Az Ádvent szó is „*eljövetelt*” jelent.

Érdemes felidézni Ádvent első vasárnapjának szentírási részeit. Az olvasmányban Izajás próféta a babiloni fogságot írja le. A fogságban élő nép hasonlít a „falevélhez”, amit elsodor a gonoszság vihara (Iz 64,5). A próféta ünnepre vágyik. Ezt az ünnepet *Isten eljövetele*, a szabadulás adja meg. A szentlelkében Szent Pál Apostol a korintusi egyház helyzetét írja le. A korintusi Egyház megosztott. Volt, aki egy nagyhatású szónokot, Apollót követette, voltak, akik Péter, vagy Pál apostolt tekintették vezetőjüknek. Voltak olyanok is, akik magára Krisztusra hívatkoztak, de minden apostoli tekintélyt elvetettek. Szent Pál bízik abban, hogy a közelgő ünnepre, Jézus Krisztus *második eljövételére* való készülődés gyógyulást jelent számukra (1Kor 1, 3-9). Ez a nagy ünnep összekapcsolja őket. Végül az evangélium, amelyet Márk írt le, a keresztyényeket egy ház lakóihoz hasonlítja, akik *Uruk eljövételére* várakoznak. (Mk 13, 33-37) Ez az eljövetel mindnyájuk számára ünnep lesz. Ezért állandó készenlétben kell lenniük.

Hogyan lehet ezeket a gondolatokat a mi hétköznapi életünkre alkalmazni? Azt hiszem, ha az előbb olvasott szentírási szakaszokra figyeltünk, egy fontos dolgot fedezhettünk fel. A babilóniaiak, a korintusiak, a ház lakói *közösséget alkottak*, így várakoztak, így várták az ünnepet. Ebből arra következtethetünk, hogy az ünnepet Isten jelenléte adja meg, azonban egy befogadó **közösség** képes igazán arra, hogy ezt a jelenléte megtapasztalja, átélje. Nekünk is tehát együtt, közösen kell Istenre figyelni. Közösen olvassuk a Szentírást: Mit üzen számunkra Isten a harmadik évezred elején? Közösen elmélkedjük át Isten nagy tetteit az üdvösségtörténetben, és a mi életünkben: Krisztus Egyháza ma is jelen van a világban, és utat mutat az embereknek. Ez a közös Istenre figyelés tesz minket alkalmassá arra, hogy képesek legyünk együtt befogadni az Istent. Más szavakkal azt is mondhatnánk, hogy: egy **nagy családdá kell válnunk**. Ahogy a családban a gyerekek gyakran egymással beszélgetve, lelkileg „összebújva” várják a távollevő édesanya vagy édesapja érkezését, úgy nekünk is az Ádvent idején sokkal jobban kell egymásra figyelni, és el kell mélyítenünk egymásban a várakozás és az eljövetel örömét. Ez a várakozó és örömteli lelkület erősítheti bennünk a reményt, a Karácsony, vagyis Urunk megérkezése, megszületése valóban ünnep lesz számunkra.

Ferenc atya

Az Oltáriszentség kézbe adása

Az egyházban a II. Vatikáni Zsinat után újra szokássá vált a szentáldozásnak egy formája, mely szerint az Oltáriszentséget a hívek a pap kezéből kézbe vehetik, hogy így vegyék magukhoz azt. Ez a gyakorlat egyébként már az egyházatyák korában is használatos volt. Így Jeruzsálemi Szent Cirill (313-386) azt tanácsolja híveinek, hogy „kezükből trónt csinálva vegyék magukhoz a Királyok Királyát”. Vigyázzanak arra, hogy egy morzsa se essen a padlóra, mert ha aranyport öntenének kezükbe, bizonyára egy szilánkot se engednének kárba veszni. És mit ér az arany Urunk testéhez képest? (Vö. Ötödik műsztagógikus katekézis, 21.)

Ez a régről felújított szokás VI. Pál pápa útmutatása szerint inkább egy lehetőség. A XX. század második felében egyes nyugat-európai országokban ugyanis elkezdett ismét terjedni a szentáldozásnak ez a formája, melyet a pápa utólag jóváhagyott és lehetőségként engedélyezett. (Vö. Enc. *Mysterium fidei*, 1965.) A kézbe áldozás tehát soha nem kötelező, mindenkinek joga van a hagyományos módon, nyelvre áldozni. Erre az egyes területek püspöki konferenciáinak mindig külön engedélyt kell adniuk.

Ahhoz, hogy a szentáldozáshoz ilyen módon járuljunk, nagy belső érzékenységet kell elsajátítanunk magunkban, hiszen a létező legszentebbet vesszük a saját kezünkbe. Aki így módon áldozik, annak körültekintő figyelemmel kell azt tennie, nehogy az Oltáriszentség darabjai esetleg lehulljanak, vagy elkallódjanak. Gesztusaiban mindig nagy nyugalmat és összeszedettséget, valamint a valóban jelenlévő Krisztus iránti tiszteletet kell mutatnia. A híveknek a kézbe vett szentséget mindig a szentáldozás helyén rögtön, az oltár felé fordulva kell magukhoz venniük. Szigorúan helytelen azt a helyükre vinni. Az áldoztatónak ügyelnie kell arra, hogy az áldozó rögtön vegye magához a Szent Testet és azt ne vigye a helyére, vagy más-hová. Ha ezt nem így tenné, akkor kötelessége erre figyelmeztetni, hiszen az egyház legnagyobb kincse a rábizott Eucharisztia, melyet meg kell óvnunk az esetleges meggyalázástól, vagy tiszteletlenségtől. A világi krisztushívő soha nem veheti ki az Eucharisziát a helyéből és nem is nyúlhat érte, hanem kinyújtott kezébe kell kapnia az áldoztatótól, hiszen tisztában kell lennie azzal, hogy Krisztus testét az egyház által, az egyháztól kapja. Különösen ügyelnie kell kezének tisztaságára is! Jobb kezünket a bal alá helyezve kis trónt kell képeznünk kezünkben (tehát helytelen egy kezünket, vagy két ujjunkat tartani, hogy elvegyük a szentostyát), melyet felemelve várjuk, hogy az áldoztató a szentséget a kezünkbe tegye, „Krisztus teste” megszólításra „Ámen”-nel feelve.

Ezen útmutatásokat bemutatva kívánom mindenkinek, hogy növekedjen a Krisztus Legszentebb Teste iránti szeretetben és hitben megérezve annak titkát, vétele által növekedjen az Isten és az emberek iránti szeretetben.

László atya

Beszélgetés Mester János atyával 80. születésnapja alkalmából

Kedves János atya! Köszönjük, hogy elfogadta a meghívást az Újlaki Hangok részére. Szeretnék néhány kérdést feltenni, amire nagy örömmel várjuk válaszait. Nem tudom, hogy hányan tudják az újlaki közösségben, hogy a legszebb napon, szenteste született. Hogyan élte, ill. éli meg ezt a kegyelmet?

Kellő öntudatot adott (Jézus társaságához tartozni), de teremtményi alázatra is indított (nem Szűz Mária vagy Szent József, de legalább a hasznos csa-csi legyek Jézus mellett).

Az iskolai tanulmányok, a szeminárium, majd pappá szentelés után Újlakon kezdte meg szolgálatát. Ehhez milyen emlékek kötnek?

Sokat jelentett számomra 56-ot együtt szenvedni a gyász sújtotta hívekkel. 57 elején az iskolások jelentkezhettek az iskolai hittanra. Még az iskola-igazgatónő gyermeke is jelentkezett 8. osztályosként. Sajnos csak pár hónapig tartott az örömünk, hamar visszatért a rendszer a megszorításokhoz. 57-ben bőven osztottuk a karitász munkatársakkal a nyugatról érkező ruha – élelmiszer – csemegecsomagokat.

Ezek után mi történt? Tudom, sok helyen szolgált, hallhatunk, ill. olvashatunk ezekről az évtizedekről is valamit?

Tíz év alatt öt plébánián voltam káplán. Ezután Palócföldön vállaltam 9 évig plébániát egy kis faluban. 11 évig Mátraverebély-Szentkút vezetését bízta rám Lékai Bíboros Úr. Káplánt sajnos nem adott. (Ma 35 évvel később 3-4 ferences atya szolgálja a búcsúsokat.) A lehetőségek közepette, Istenben nagyon bízva, minden emberi ismeretességemet latba vetve próbáltam a búcsúkat lelkileg értékessé tenni. Gyakorlatban tanultam meg, mit jelent, hogy „Velünk az Isten”. „Ha Isten velünk, ki ellenünk?” Óriási élmény volt az egyszerű hívek magával ragadó népi áhitata, a búcsúsok éjjeli szentségimádásai.

Azután jött újra Újlak. Rengeteget tett a hívekért, sokat épített, hogy szebbé tegye a templomot s a plébániaházat. Ehhez milyen emlékek fűződnek?

Igen, újra Újlak. A pályázatomban csak annyit írtam „Újlak volt az első szerelmem”. Nekem ítélte Lékai Bíboros Úr. Legelső élmény a sok hittanos fiatal. Mindent megmozgattunk a hittantermek mielőbbi felépítéséért. A 300 éves plébánia épülettel sok tennivaló akadt, a 250 éves templommal (festés kívül-belül) és a téli kápolna kialakításával is. Magamra nem maradt idő és pénz. Legalább az ajtó- és ablak szigetelésére figyelniem kellett volna. Izületeim bánták meg. Papi munkatársakat egyre nehezebb lett megszerezni, de sosem voltam egyedül. Szívügyem volt a minél hosszabb irodai nyitva tartás (9-18 óráig). Mivel hegyoldalban, nagy területen fekszik a plébániánk, sokan lejönnek a piacra, s így egyúttal plébániai ügyeiket is elintézhessék.

Tudjuk, hogy János atya 4 éve nyugdíjba ment, most hogyan érzi magát?

Az Idősek Otthonának lelki gondozását végzem. Mintegy 100 bentlakó – többen 100 év körüliek – között én fiatalnak számítok. Hiányzik az ifjúság. Úgy érzem, egyirányú utcába keveredtem. Innen már „csak” az örök élet következhet. Nagy kegyelemnek tartom, 80 évesen legfőbb ideje már erre is gondolnom.

János atya, köszönjük, hogy elfogadta meghívásunkat a Szent Család vasárnapi ünnepi nagymisére. Az egész újlaki közösség, jómagam nevében jó egészséget kívánok, és 28-án a ½ 11 órai szentmisére nagy szeretettel várjuk. Isten áldja és tartsa meg sokáig!

Köszönöm és boldogan jövők.

MRI

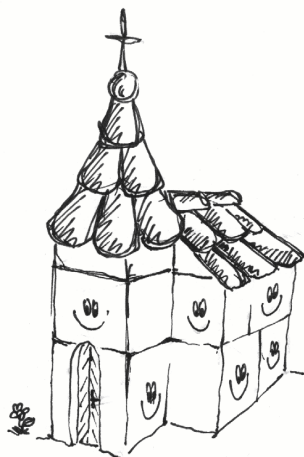
IGE-IDŐ

„Ha valaki másfelé megy, és nem marad meg Krisztus tanításában, akkor Isten sem az övé. Ha azonban valaki megmarad a tanításban, akkor az Atya is és a Fiú is az övé.” (2Jn 9)

Kedves testvérek!

János apostol fenti mondata rávilágít az öskeresztényeknél már felbukkanó problémára, amely szerint – mai kifejezéssel élve – Isten igen, egyház nem.

Mit jelent ez? Krisztus tanításában megmaradni hűséget jelent. A szemtanúknak az Úrhoz való hűségét, a későbbi korok embereinek az Egyházhoz való hűséget. Felmerül sokakban a kérdés: miért ragaszkodjunk egy intézményhez, egy hierarchiához? Egyrészt mert a katolikus egyház Jézus egyháza, azt ő alapította. Úgy is kifejezhetném, hogy a többi keresztény felekezet és irányzat közül egyedül azt alapította ő. Az Egyházban él tovább mindaz, amit az apostolok Tőle hallottak, és amit az atyák megőriztek számunkra. Ugyanakkor sosem voltunk hierarchiának elemei, annál inkább egy élő Test tagjai, ahol a fő maga Jézus Krisztus. Aki az Egyházat elhagyja, kiszakad ebből a Testből, és magára marad. Könnyen elvesz az élet sodrában, a különböző divatos nézetek tengerében, mert nincs biztos talaj a lába alatt.

Ez a biztonságot adó talpazat a katolikus tanítás. Jézustól induló, Belőle forraszó, és Rá mutató. Lehet, hogy olykor nem értjük egyházunk megnyilatkozásait. Az is előfordulhat, hogy valamely véleményével nem értünk egyet. Megeshet, hogy kérdések merülnek föl bennünk. Mégsem fordíthatunk neki hátat, mert ha megtesszük, légüres térbe kerülünk, ahol sem az Atya, sem a Fiú nem a miénk többé.

Jüling Erika

Valóságos Isten és valóságos ember

Anzelm atya előadása a fenti címmel Nagy Szent Leó emléknapján hangzott el, idézve az V. század e nagy pápájától, amit Jézus Krisztusról írt: gyengének kellett lennie, hogy erősnek mutakozzon, alá kellett vetnie magát, hogy példaadó lehessen, meg kellett halnia, hogy öröknek bizonyulhasson.

A cím egyszerre utal megváltásunk teljességére és annak egyes mozzanataira: Adventre, Karácsonyra és Húsvétra. 2000 éve visszatérő probléma, hogy Jézus Krisztus istenségéből és emberségéből az egyiket tagadják. Az első századok feladata volt, hogy a Szentírás alapján a filozófia segítségével az egyházatyák és teológusok tisztázzák a kettő viszonyát, napjainkban egyesek elfelejteni látszanak a régiek eredményeit, bár mindig lehet újat is hozzátenni. A kommunikáció zavarára jellemző példa Alexandriai Szent Cirill és Nesztoriosz vitája az efezusi zsinaton: az előbbi anyanyelvi és az utóbbi nem anyanyelvi görögsege hozta létre kettejük között azt a szakadékot, amelyet – teológiai szempontból – manapság kisebbnek tartanak. A szír teológusnak tulajdonítják azonban ezt az állítást: „Nem tudnék olyan Istent tisztelni, aki testben szenvedett” – ezt a gondolatot a mai napig sokan magukévá teszik. Kísért az a törekvés, hogy a tökéletest elválasszuk az evilágítól: túl tökéletlennek és ezért méltatlannak tartjuk Istenhez az anyagi létet. Márpedig – Szent János szavaival – minden lélek, amely Istentől van, megvallja, hogy Jézus Krisztus, az Atya egyszülött Fia testben jött el (vö. 1 Jn 4,2. 1,3b), vagyis Jézus Krisztusról egyszerre kell állítani az isteni és az emberi tulajdonságokat. Jézus a tanítványai elé példaképként egy gyermeket állított, mert az ő lelke még tiszta, mentes a rossz befolyásoktól, előítéletektől (az áteredő büntől természetesen nem). Hasonló módon gondolkodva, magát Jézust tekinthetjük példaképünknek, hiszen ő valóban tiszta, minden tekintetben.

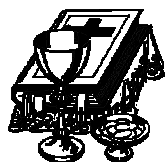
Jézus példakép lehet a gyermekek számára, akik pl. a betlehemes játékokon – akár szereplőkként, akár nézőkként – való részvétel által könnyebben azonosulhatnak és teremthetnek kapcsolatot a gyermek Jézussal, mint a megfeszített Krisztussal. Ugyanakkor a szentmise – különösen ministrálás – során megtapasztalhatnak valamit Jézus istenségéből, amit az a megmagyarázhatatlan nyugalom és otthonosság jelez, amely egy katolikus templomba lépve fogja el az embert, és amely végső soron az Oltáriszentségből, az isteni Jelenlétből fakad.

Jézust példaképnek tekintheti a fiatal is, akinek egyrészt van már lexikális jellegű tudása a keresztény tanításról, másrészt szembesülhetett a fájdalommal. Az imádságos lélemben elsajátított tudás hatására kialakulhat az a lelkiesség, amely Jézus Krisztus jelenlétében radikálisan vissza tudja utasítani a kísértést, és egyben a szenvedésre – a megfeszített Isten Fiára tekintve – az elutasítás helyett megnyugvással tud nézni, misztériumként, megváltásunk eszközeként elfogadva. Itt kiténik, mennyire elengedhetetlen, hogy az ember ne csak szellemi, hanem erkölcsi nevelésben részesüljön, megőrizve a gyermeki tisztaság vonzódását az isteni után, és képessé téve az élet fontos kérdéseiben az állásfoglalásra – erre pedig első és legfontosabb hely a család. Jézus gyermekként maga is figyelt a szüleinek és engedelmeskedett nekik, Mária pedig végigkísérte fia életét, és az eseményeken mindig el-gondolkodott. A szülők tisztelete nem pusztán külső, hanem a szívbe írott parancs, nem csak érzelem, hanem a szülőkkel és a Szentcsaláddal kell tudatos kapcsolatba illeszteni. Ha egy fiatal képes a szüleinek úgy tekinteni, mint Isten ama lehetőségére, hogy neki életet adjon, mindentől – saját tapasztalataitól is – függetlenül meg tudja tapasztalni a szenvedést és a boldogságot egyidejűleg.

Az idők sok területen a fogyasztást élik meg, azonban a kevésbé gyengülő érzelmek hatására erős ragaszkodás alakulhat ki a megszokásokhoz, így fokozva a szomorúságot és magányosságot. Sokszor kísérthet az a gondolat, hogy már eleget tettünk, jobb lenne már eltávozni, pedig az imádsággal és a jó példával nagyon sokat segíthetünk. A Jézus Krisztussal való élő kapcsolat derűje felülemelhet minden megfosztottságon, és a szüntelen imádság egyértelmű jele lehet a gyermeki tiszteletnek.

Jézus Krisztus valódi társa mindannyiunknak, minden élethelyzetben, a megpróbáltatásokban és a halálban is; a vele való találkozás – többek között az Eucharishtiában – kellő tudatosság esetén átforgalmazza életünket, képesek leszünk a derűre és nem a kísértő okozta bosszúságokra figyelni, és így tanúivá válunk annak a sajátos szövetségnek, amely Jézus Krisztus személyében az isteni és az emberi között valósult meg.

Dr. Molnár Gábor

Miserend:

Újlaki plébániatemplom:
hétköznapokon: 6³⁰ és 18⁰⁰
vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Szent Mihály kápolna: vasárnap 11⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt, csütörtök este ¾7-½ 8-ig, vasárnapi és ünnepi misék alatt.

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti szentmisek után.

Zsolozsma: kedd, péntek 7⁰⁰; vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én (a 9-es vagy) az esti 6 órás misét.

Imaest: minden hónap harmadik hétfőjén az esti szentmise után, kb. 18³⁰-kor.

Egyházközségünk rendszeres programjai:

Iroda (Bécsi út 32. ☎: 335-3573): hétfőn és pénteken 10⁰⁰ – 12⁰⁰, kedden, szerdán és csütörtökön 16⁰⁰ – 18⁰⁰.

Karitás: (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ – 19⁰⁰ **Könyvtár:** vasárnap 9⁰⁰ – 10³⁰ között.

Nyugdíjas klub: minden kedden 10⁰⁰ órakor a Szent Erzsébet teremben.

Teadélelőtt: a hónap második vasárnapján a 9⁰⁰ mise után, a Szent Erzsébet hittanteremben.

Kóruspróbák: kedden és csütörtökön 19⁰⁰–21⁰⁰ a Szent István hittanteremben. Minden érdeklődőt szeretettel várunk.

nov. 29. Adventi koszorúkötés a hittantermekben 15³⁰-kor

nov. 30. Advent 1. vasárnapja

6. Szo.

Szent Miklós püspök

7. V.

Advent 2. vasárnapja

8. H.

Szűz Mária szeplőtelen fogantatása

13. Szo.

Szent Lucia

14. V.

Advent 3. vasárnapja

21. V.

Advent 4. vasárnapja

23. K.

9 órakor a templom karácsonyi díszítése, takarítása

24. Sze.

Szenteste, szentmisék 6³⁰ és 24⁰⁰

25. Cs.

Karácsony 1. napja (kötelező ünnep, vasárnapi miserend)

26. P.

Karácsony 2. napja (tanácsolt ünnep, vasárnapi miserend)

Szent István vértanú

27. Szo.

Szent János apostol és evangélista

28. V.

Szent Család vasárnapja

31. Sze.

Szent Szilveszter pápa, 18 órakor hálaadó szentmise az eltelt évért, plébánosi beszámolóval

jan.1. Cs.

Szűz Mária Isten Anyja (kötelező ünnep, vasárnapi miserend)

Kedves Újlaki Hívek!

Az újlaki plébánia területén két karitás szervezet segíti a rászorultakat. Az egyik a Sarlós Boldogasszony Plébániai Karitás, a másik az Újlak Caritas Alapítvány. Az utóbbi adakozásokból, elsősorban a hajléktalanok támogatásával (élelmeztetésével, ruháztatásával), foglalkozik. A plébániai karitás az idősek, betegek támogatásával szolgálja a rászorultakat. Anyagi forrása csekélyebb, elsősorban a Szent Antal persely adományainak egy része, amit rendszeresen (havonta) néhány segélyezettünk részére osztunk ki.

A plébánia a központi Karitástól kapott támogatásokat (kisgyermeknek ruhaadományok, hittanosok nyári táborozására kapott élelmiszer ill. rendkívüli élelmiszertámogatás stb.) általában a nagy családok között osztja szét. A Szent Erzsébet napi országos gyűjtésből visszakapott pénzt szeptemberben beiskolázási segélyre használtuk fel. Sajnos azonban nagyon kevés az aktív munkatárs! Ez nem csak a mi plébániánk gondja, hanem országos jelenség, ahogy ezt a Szent Erzsébet napi Püspökkari Körlevében is hallhattuk.

Itt kérjük a kedves testvéreket, hogy ha lehet, segítsenek. Segítsenek a munkában, s segítsenek abban is, hogy eljussunk azokhoz a testvérekhez, akiknek szüksége van segítségre!

Mint mindenki tudja, a Szent Erzsébet napi jótékonyági est teljes önkéntes adakozásának bevételét az idősek, rászorultak karácsonyi ajándékozására fordítjuk évről évre. Nagy örömmel tudatjuk, hogy az idén 90.200 Ft gyűlt össze. Hála mindenkinek, akinek ebben része van. Isten fizesse meg!

Végül kérjük, hogy akinek ideje megengedi, segítsen a bevásárlásban, csomagolásban, s az ajándékok szétosztásában. Kevesen vagyunk, s az aktív tagok inkább a hajléktalanokkal foglalkoznak. Jelentkezni Ferenc atyánál, az irodában ill. nálam (20/8231-104) lehet. A csomagok kihordása december 14 és 24 között lesz.

Istent nagylelkűségben nem lehet felülmúlni, ha teszünk valamit másokért, Ő ezt bőven megjutalmazza! Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Mártonné Dr. Raisz Ildikó

a Sarlós Boldogasszony Plébániai Karitás vezetője

Hírek

• **LELKI ÖRÖKBEOGADÁS LEZÁRÁSA:** december 18-án, csütörtökön, az esti szentmise után a lelki adoptálást vállalóknak közös hálaadó imádság.

• **JÁTSZÓHÁZ:** november 30-án, december 7-én, 14-én és 21-én a 9 órás szentmise után énekléssel egybekötve.

• Kérjük a kedves híveket, hogy ruha, cipő, stb. adományokat ne hozzanak a plébániára, mert itt nem tudjuk tárolni. A Máltai Szeretetszolgálat Miklós utcai épületében reggeltől estig fogadják az adományokat, valamint lehetőség van a feleslegessé vált, de még felhasználható ruhák elhelyezésére a Bécsi úti Praktiker áruház előtt elhelyezett konténerekben is. Köszönjük megértésüket!

Családi események

A keresztség szentségében részesült:

november 9-én Mirk Anett, 10-én Pálréti Norbert.

Örök hűséget esküdött egymásnak: november 15-én Pataki Tibor és Bakó Enikő, 22-én Kuncz Ádám és Szaszovszky Ágnes.

Halottaink:

Dr. Máthé Adorjáné,
Baitrok Miklósné (93).